GREGORIUS MAGNUS
Österreich, Anfang 14. Jh. Seite 26v
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26048
Copyright: Admont, Benediktinerstift

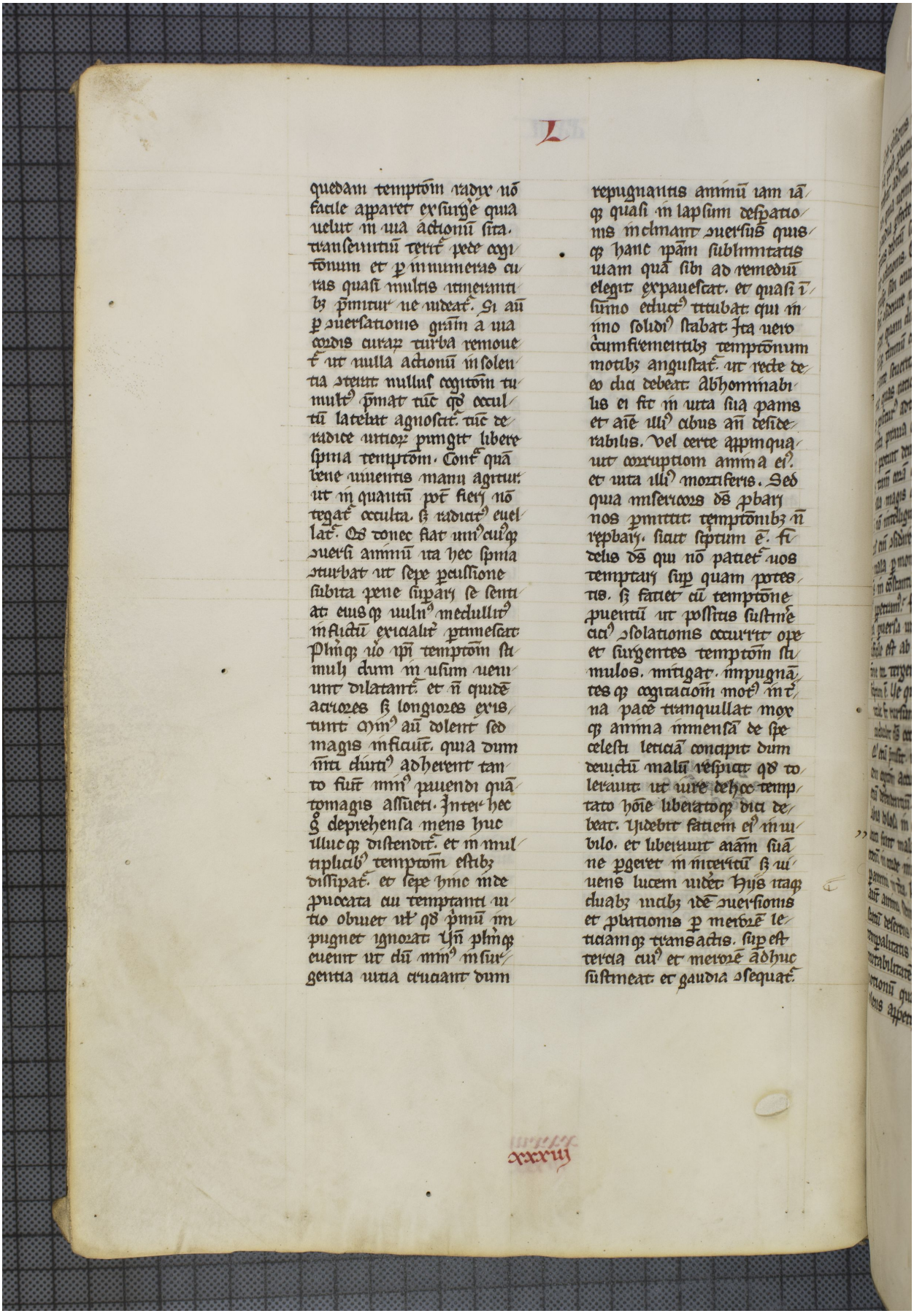

quedam temptōm radix nō
facile apparet exsurgere quia
uelut in uia actionū sita.
transeuntiū terit pede cogi
tōnum et p innumeras cu
ras quasi multis itineranti
bꝫ p̄mitur ne uideat. Si aū
p ꝯuersationis grām a uia
cordis curaꝝ turba remoue
t ut nulla actionū insolen
tia ꝯterat nullus cogitōm tu
multꝰ p̄mat tūc qd occul
tū latebat agnoscit. tūc de
radice uitioꝝ pungit libere
spina temptōm. Contra quā
bene uiuentis manu agitur.
ut in quantū pot fieri nō
tegat occulta. sꝫ radicitꝰ euel
lat. Qd donec fiat uniꝰ cuiꝰqꝫ
ꝯuersi animū ita hec spina
ꝯturbat ut sepe pcussione
subita pene supari se senti
at eiusqꝫ uulnꝰ medullitꝰ
inflictū exicialit ptimescat.
Plurimqꝫ uero ipi temptōm sti
muli dum in usum ueni
unt dilatant. et n̄ quidē
acriores sꝫ longiores exis
tunt. Minꝰ aū dolent sed
magis inficiūt. quia dum
mēti diutiꝰ adherent tan
to fiūt minꝰ pauendi quā
tomagis assueti. Inter hec
ꝯ deprehensa mens huc
illucqꝫ distendit. et in mul
tiplicibꝰ temptōm estibꝫ
dissipat. et sepe hinc inde
pvocata cui temptanti ui
tio obuiet ut qd p̄mū im
pugnet ignorat. Unde plurimqꝫ
euenit ut dū minꝰ insur
gentia uitia cruciant dum

repugnantis animū iam iā
qꝫ quasi in lapsum desperatio
nis inclinant ꝯuersus quis
qꝫ hanc ipām sublimitatis
uiam quā sibi ad remediū
elegit expauescat. et quasi ī
sūmo eductꝰ titubat qui in
imo solidiꝰ stabat. Ita uero
circumfrementibꝫ temptōnum
motibꝫ angustat. ut recte de
eo dici debeat. Abhominabi
lis ei fit in uita sua panis
et aīe illiꝰ cibus aū deside
rabilis. Vel certe appinqua
uit corruptiom anima eiꝰ.
et uita illiꝰ mortiferis. Sed
quia misericors ds pbari
nos pmittit temptōnibꝫ n̄
repbari. sicut scptum ē. fi
delis ds qui nō patiet uos
temptari sup quam potes
tis. sꝫ faciet cū temptōne
pueniū ut possitis sustine
ciciꝰ ꝯsolationis occurrit ope
et surgentes temptōm sti
mulos. mitigat. impugnā
tesqꝫ cogitaciōm motꝰ int
na pace tranquillat. mox
qꝫ anima immensā de spe
celesti leticiā concipit dum
deuictū malū respicit qd to
leraui. ut uire de hoc temp
tato hōie liberatoqꝫ dici de
beat. Uidebit faciem eiꝰ in ui
bilo. et liberauit aiām suā
ne pgeret in interitū sꝫ ui
uens lucem uideret. Hys itaqꝫ
duabꝫ uicibꝫ idē ꝯuersionis
et pbationis p merorē le
ticiamqꝫ transactis. sup est
tercia cuiꝰ et merorē adhuc
sustineat et gaudia ꝯsequat.